

[Skovmand.]

udenfor, har mulighed for at videreudbygge den langt mere liberale handelspolitik, vi fører, end den, man fører i fællesmarkedet.

Ministeren sagde i går, at markedssekretariatet har udgivet 8.000-10.000 sider, og at det ville være sært, om ikke der var fejl. Ja, naturligvis. Det mærkelige er bare, at fejlene hele tiden går i den samme retning. Så er der også det at sige til det, at ikke alle 8.000-10.000 sider kan betragtes som lige væsentlige. Jeg synes f. eks., at de pjecer, som går ud til offentligheden, må være særlig omhyggeligt udarbejdet, og det samme gælder naturligvis de svar, der gives til folketingets markedsudvalg. Det er dér, jeg synes markedssekretariatet har svigtet.

Der blev nævnt et eksempel. Det var spørgsmålet om forureningsrådet, hvor markedssekretariatet simpelt hen udelader — eller i hvert fald omtaler på en sådan måde, at man ikke forstår, hvad det drejer sig om — de regler om op til 10 måneders forsinkelse af lovforslag, som er indeholdt i Kommissionens forslag. Dertil sagde ministeren, at det var for, at det ikke skulle blive for langt. Jeg synes ikke, det er noget helt godt svar. Jeg mener godt, man kunne have ofret den linje eller to, der skulle til for at sige, at Kommissionen ønskede at have fra 2 til 10 måneders tid til at se på lovforslag.

Ministeren sagde, at jeg erkendte, at vi havde fået svar på de spørgsmål, der var stillet. Ja, det er da næsten også det mindste, man må forlange, når der bliver stillet spørgsmål i et folketingsudvalg. Det er selvfølgelig fuldstændig hypotetisk, om vi kunne have fået svar på disse spørgsmål, hvis vi nu ikke havde stillet dem. Men jeg synes alligevel, det er noget bemærkelsesværdigt i sagen om lastbilernes akseltryk, at en udgift, som ifølge de foreliggende beregninger kan koste Danmark op til 3 milliarder kr., ikke nævnes for den danske offentlighed, før man bliver tvunget til at gøre det. Det synes jeg er en alvorlig fejl.

Jeg vil gerne påtale det udtryk „hastende behov“. Ligesom for at få pillen til at glide lettere ned, da man fra markedssekretariatets side bliver klar over, at man må redegøre for forsinkelserne, bruger man et udtryk, der er så let at misforstå, som „hastende behov“ i stedet for slet og ret at gengive de betingelser, der er stillet.

Jeg har også en bemærkning om fremmedarbejderne, hvorom ministeren i går lod antyde, at Danmark selv kunne bestemme, hvor mange tyrkiske arbejdere vi kunne lade komme ind i Danmark. Det passer faktisk ikke med et af ministerens egne svar til folketingets udvalg. Der står der, at der kan blive tale om, at man kan få lov til at etablere kvoter indtil 1986. Selv om ministeren måske ikke kan svare mig på det i dag, synes jeg, han skulle prøve på at fremskaffe det svar, inden der skal være afstemning den 2. oktober.

Jeg vil gerne videre sige om fremmedarbejderne, at ud over de ulykker, som fremmedarbejdersystemet påfører dem, deres familie og det land, de kommer fra, som bliver tappet for ofte noget af sin bedste arbejdskraft, betyder dette system, som sikrer arbejdsgeberne billig arbejdskraft i stedet for at trække på reserverne, i stedet for at flytte til egnsudviklingsområder, at der sker en bremsning af nogle ting, vi ønsker her i samfundet for at skabe større ligestilling. Derfor synes jeg faktisk, at man bør studere dette område meget, meget mere omhyggeligt, end man har gjort, simpelt hen fordi det kan få afgørende betydning for vores sociale forhold i fremtiden.

Jeg er ikke enig med markedsministeren i, at lønmodtagernes forhold ene er afhængige af, hvor meget det samlede nationalprodukt stiger. Det er mindst lige så væsentligt — eller rettere sagt: det er langt mere væsentligt, hvordan man fordeler det. Danmark har en langt jævner fordeling, end man f. eks. har i Vesttyskland. Overtager vi det vesttyske mønster, bliver de eventuelle økonomiske fordele, som vil komme af at gå ind i fællesmarkedet, mere end spist op ved den skævere fordeling, vi så får, til fordel for vel først og fremmest de bedst stillede i samfundet og til skade for de dårligst stillede.

Jeg vil gerne stille et supplerende spørgsmål om egnsudviklingen. Ministeren sagde, at vi kunne blive ved med at støtte de områder, vi har, og at det var godt, at man fra Kommissionens side skred ind mod misbrug. Jeg har prøvet på at finde ud af, hvad det egentlig er, man gør fra Kommissionens side i de forskellige lande, og jeg har nu det indtryk, at det, man generelt bestræber sig på, er at formindske antallet og